

spiller ind, og jeg vil derfor kun gennem denne korte Bemærkning bede det ærede Medlem oplyse, hvorledes man, som Forholdene ere, kan dele Befolkningen i besiddende og besiddelsesløse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) maa undskylde, at jeg ikke i denne Forbindelse har tænkt paa ham, og at jeg ikke har husket paa, at han jo ogsaa staar som Ordfører for en ny Politik i Salen. Det var helt gaaet ud af min Opmærksomhed. Jeg har derimod hørt de Udtalelser, det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) fremkom med, og har saa henvendt mine Udtalelser til ham og ikke til det ærede Medlem.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg ikke vilde afgøre, hvorledes Befolkningen skulde deles i besiddende og besiddelsesløse. Nej, det vil jeg slet ikke afgøre. Hvis de Herrer ville rejse en saadan Kamp og samle de besiddende under deres Faner, vil jeg ganske rolig overlade til Folk selv, hvilke Faner de ville stille sig under, om det skal være under de Herres Faner eller paa vor Side. Det ville vi overlade til Befolkningen selv, og det er min Overbevisning, at Husmændene, som det ærede Medlem nævnte, nok skulde vide at finde deres Plads.

Det ærede Medlem gjorde en personlig Bemærkning til mig, om en Raadmand, der havde sit Embede og sin Pension, skulde regnes for besiddende eller besiddelsesløs. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at en Raadmand vel har et Embede, men det er ulønnet og heller ikke forbundet med nogen Pension. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige.

Poul Christensen: Naar jeg anden Gang har begæret Ordet under disse Dages Forhandlinger, skulde mine Bemærkninger væsentlig forme sig som Svar paa nogle Udtalelser, der ere faldne fra Ministerbanken. Min første Bemærkning skal da gælde den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Jeg takker ham for den Forstaaelse, han lagde for Dagen overfor det af mig rejste Spørgsmaal om Istandsættelsen af Persløsegaard. Det fore-

kommer mig, at den højtærede Minister røbede en smuk Forstaaelse af denne Opgaves Betydning. Han havde ganske vist enkelte Betæneligheder, men jeg tror, at han ved at overveje disse ikke vil finde dem særlig store. Ministeren mente, at det var noget betænkeligt, at det var private, der havde rejst denne Sag. Jeg vil kun dertil sige, at havde det private Initiativ ikke taget Affære i 1861, er der al Sandsynlighed for, at Gaarden havde ligget i Grus nu, og havde det private Initiativ ikke atter nu taget Affære, er der al Sandsynlighed for, at hverken Statens eller Lovgivningsmagtens eller Regeringens Interesse for denne Sag var bleven vakt, saaledes at Gaarden ogsaa nu vilde have staaet for Fald. Jeg tror derfor, at man i høj Grad er de Herrer, der have sat sig i Spidsen for denne Sag — det private Initiativ — Tak skyldig, fordi de have rejst dette Spørgsmaal, og den Omstændighed, at man ad privat Vej har samlet 12—13,000 Kr., viser ogsaa, at der er Interesse for Sagen, thi hvad andet skulde i denne Sag være Drivfjeder, end netop det at faa Spørgsmaalet løst paa en heldig Maade, saa at dette gamle Mindesmærke om en af Landets berømteste Sønner kan blive istandsat paa en for Samfundet værdig Maade. Den højtærede Minister ankede over, at Overslaget ikke var kommet til ham før. Saavidt jeg ved, har det ikke været udarbejdet før i den allersidste Tid. Det er ikke ret længe siden, jeg talte med Professor Martin Nyrop om Sagen, og den Gang forelaa der intet Overslag. At man er begyndt paa Arbejdet i Forvejen med de Midler, man raadede over, vil maaske bidrage til, at dette Overslag vil vise sig lidt mere solidt udarbejdet, end det ret ofte er Tilfældet. Det viser sig jo i mange Tilfælde, naar man er begyndt paa at restaurere en gammel Bygning, at de Summer, man hidtil havde tænkt sig, ikke ville slaa til. Den Omstændighed, at Overslaget først nu foreligger, gør, at jeg tror, det har været lettere at beregne Størrelsen af den Sum, der skal til, og jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil se bort fra dette. I det hele taget stillede han sig saa uvilligt til denne Sag, at jeg kun har Grund til at være tilfreds. Den højtærede Minister udtalte nemlig, efter at have fremhævet adskillige Betæneligheder, til Slutningen: „Min Mening er i øvrigt, at det vilde være baade naturligt og rimeligt, at Staten, altsaa her Sorø Akademi, traadte hjælpende til og ydede sit Tilskud til denne Sag, og ligeledes mener jeg, det